

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Медведєвої Ірини Іванівни та Мороза Дмитра Анатолійовича щодо офіційного тлумачення словосполучення „з приводу“, яке міститься у частині першій статті 114 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
15 вересня 2015 року
№ 39-у/2015

Справа № 2-33/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Медведєвої Ірини Іванівни та Мороза Дмитра Анатолійовича щодо офіційного тлумачення словосполучення „з приводу“, яке міститься у частині першій статті 114 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкти права на конституційне звернення – громадяни Медведева І.І. та Мороз Д.А. – звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення словосполучення „з приводу“, що міститься в частині першій статті 114 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до якої „позови, що виникають з приводу нерухомого майна, пред'являються за місцезнаходженням майна або основної його частини“.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначеного словосполучення автори клопотання обґрунтовують неоднозначним, на їхню думку, застосуванням цієї правової норми. Так, суб'єкти права на конституційне звернення стверджують, що в одних випадках суди загальної юрисдикції розглядали спори щодо нерухомого майна за місцезнаходженням такого майна або його основної частини, в інших – за місцем проживання відповідача.

Медведева І.І. та Мороз Д.А. вказують, що така судова практика може призвести до порушення їхнього права на судовий захист, гарантованого частиною першою статті 55 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції автори клопотання долучили до конституційного звернення копії ухвал судів загальної юрисдикції у справах, у яких вони були сторонами, а також ухвал та рішень, прийнятих у справах інших осіб.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 29 липня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі

на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України; підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (пункти 3, 4 частини другої статті 42, стаття 94).

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Зі змісту ухвал Подільського районного суду міста Києва від 19 січня 2015 року у справі, в якій стороною був Мороз Д.А., від 21 січня 2015 року у справі, в якій стороною була Медведева І.І., та ухвал Дніпровського районного суду міста Києва від 4 січня 2013 року, Малиновського районного суду міста Одеси від 7 квітня 2014 року, Заводського районного суду міста Дніпродзержинська Дніпропетровської області від 27 травня 2014 року, Шевченківського районного суду міста Києва від 16 липня 2014 року та від 23 жовтня 2014 року, колегії суддів судової палати в цивільних справах апеляційного суду Миколаївської області від 16 березня 2015 року у справах, у яких сторонами були інші особи, вбачається, що предметом спірних правовідносин були майнові права та обов'язки щодо нерухомого майна і

суди загальної юрисдикції однаково застосовували правила виключної підсудності, встановлені у частині першій статті 114 Кодексу.

В ухвалах Залізничного районного суду міста Львова від 5 лютого 2014 року, Ставищенського районного суду Київської області від 6 травня 2014 року, Держинського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області від 1 жовтня 2014 року, Московського районного суду міста Харкова від 4 листопада 2014 року зазначено, що при розгляді справ щодо спадкового права правила виключної підсудності не застосовуються, а справи підлягають розгляду за місцезнаходженням відповідача згідно зі статтею 109 Кодексу.

Приймаючи інші рішення та ухвали у справах, у яких Медведева І.І. та Мороз Д.А. не були сторонами, суди загальної юрисдикції правила виключної підсудності не вказували і частину першу статті 114 Кодексу не застосовували.

Наведене дає підстави для висновку, що відмінність у рішеннях судів загальної юрисдикції зумовлена неоднаковими фактичними обставинами справ, а не різним застосуванням частини першої статті 114 Кодексу, тому судові рішення, копії яких долучено до конституційного звернення, не підтверджують фактів неоднозначного застосування цієї правової норми.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим статтями 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Медведевої Ірини Іванівни та Мороза Дмитра Анатолійовича щодо офіційного тлумачення

словосполучення „з приводу“, яке міститься у частині першій статті 114 Цивільного процесуального кодексу України, на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ